



ความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 กลุ่มคุณภาพการศึกษาท่าลี่

Needs of Guardians in Early Childhood Educational Management in Schools under the Loei Primary Educational Service Area Office1

นิมลต์ ศรีกระทุม*
 ชัยณพพงศ์ ศรีจันทร์ **
 สมพงษ์ พรหมใจ ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยและเปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 กลุ่มคุณภาพการศึกษาท่าลี่ จังหวัดเลย จำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้ปกครองของเด็กจำนวน 159 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบที (t-test) และการทดสอบเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือด้านครูผู้สอน รองลงมาคือด้านความปลอดภัย ด้านการบริการ ด้านอาหารและสุขภาพ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ส่วนผลการเปรียบเทียบระดับความต้องการของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดสภาพแวดล้อม ด้านอาหารและสุขภาพ ด้านความปลอดภัย ด้านครูผู้สอน ด้านการบริการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อศึกษาเปรียบเทียบจำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ABSTRACT

The objectives of this paper were to study and compare the level of the guardians' needs in

early childhood educational management under the Loei Primary Educational Service Area Office1, Tha Li Educational Quality Group classified by level of education, monthly income and occupation. 159 guardians were selected as the sample of this study. The research instrument was a five-rating scale questionnaire. The data were analyzed using frequencies, percentages, means, and standard deviations. The research hypotheses were tested by t-test and F-test.

The findings showed that the level of guardians' needs was at a high level in all aspects. The aspects rated from the highest to the lowest were service, food and health, instructional activities and environmental management respectively. The result of the comparison of guardians' needs in early childhood educational management of schools under the Loei Primary Educational Service Area Office1 indicated that there was significant difference at the level of .01 in the aspects of instructional activities, environmental management, food and health, safety, teachers and service. When compared the needs of the respondents' classified by their level of education, income and occupation, there was significant difference at the level of .05.

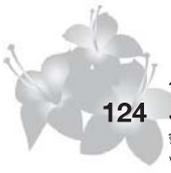
คำสำคัญ : ความต้องการของผู้ปกครอง การจัดการศึกษาปฐมวัย

Keywords : Needs of Guardians, Early Childhood Educational Management

* นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

*** อาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง



รายการอ้างอิง

- กรภัทร วรเชษฐ์. (2548). การศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดบุรีรัมย์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกษม วัฒนชัย. (2539). ความคาดหวังของพ่อแม่ต่อการศึกษาลูก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จรรยา สุวรรณทัต. (2531). เยาวชนไทยกับการมุ่งอนาคต. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จำรูญ เทียมธรรม. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดาริณี วงษ์อ่อนน้อย. (2535). การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยใช้วิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทิตนา แชมมณี. (2526, ตุลาคม-ธันวาคม). “การสอนเพื่อเสริมสร้างอัตมโนทัศน์ตามแนวมุขยนิมนนวรรคการศึกษาในระดับประถมศึกษา,” วารสารครุศาสตร์. 12 : 12-19.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับ ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลีจังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์. (2540). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นวิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรรณี ช. เจนจิต. (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อแถมมี.
- มะลิ อุดมภาพ. (2538). การศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รุ่งนภา ทีฆะ. (2522). ความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ความเชื่ออำนาจภายในภายนอกตน และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพร เทพลีธา. (2540). การส่งเสริมศาสนาและจริยธรรมในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : สถาบันสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาจิต. (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิรภัทร ขจรสมบัติ. (2553). การเปรียบเทียบความรับผิดชอบต่อการเรียน ความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะมุ่งอนาคตแตกต่างกัน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุภาภรณ์ ศศิฉลภธรรม. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความอดทนในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรางค์ โคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Lamm, H., Schmidt, R.W., & Trommsdorff. (1976). “Sex and Social Lass as Determinants of Future Orientation in Adolescent,” *Journal of Personality and Social Psychology*. 34(3) : 317-326.

หรือไม่นั้น นักเรียนจะต้องเกิดเจตคติต่อการเรียนก่อน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติทางบวกต่อการเรียนจะทำให้ นักเรียนมีความคิด ความรู้สึก และมีแนวโน้มในการแสดง พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการให้ความสำคัญต่อการเรียน ลักษณะ วิชาที่เรียน และครูผู้สอนในทางที่ดี จะส่งผลให้นักเรียนมี ความรับผิดชอบในการเรียนเพิ่มขึ้น ในทางตรงข้ามถ้านักเรียนมีทัศนคติทางลบต่อการเรียน นักเรียนก็จะมี ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่ เกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับการเรียน ลักษณะวิชาที่เรียน และครูผู้สอนในทางที่ไม่ดี ส่งผลให้นักเรียนมีความ รับผิดชอบในการเรียนน้อยลงได้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ สุภาภรณ์ ศศิดิลภรธรรม (2543 : 112) กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ อุตสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์กัน ในทางบวกและมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .367

ผลการวิจัยแสดงว่าเจตคติต่อการเรียนมีอิทธิพล ทางอ้อมผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และอัตมโนทัศน์ โดยส่งผล ในทิศทางบวก แสดงว่า นักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน เป็นบุคคลที่มีความสนใจที่จะเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองและ นำไปสู่ความสำเร็จในด้านการเรียน มีความคิด ความรู้สึก และแสดงพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับการเรียน ส่งผลให้นักเรียนมี ความเพียรพยายาม มุมานะ บากบั่น อุตุนและตั้งใจเพื่อให้ ประสบความสำเร็จด้านการเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำรูญ เทียมธรรม (2546) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน พบว่า เจตคติต่อการเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผลการวิจัยแสดงว่า เจตคติต่อการเรียนไม่มี อิทธิพลทางอ้อมผ่านลักษณะมุ่งอนาคต กล่าวคือ เจตคติที่ดี ต่อการเรียนไม่ได้เป็นสาเหตุของลักษณะมุ่งอนาคต แสดงว่า นักเรียนที่แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ สนใจมาเรียน สม่าเสมอ เห็นคุณค่าของการศึกษา ไม่ได้ทำให้เป็นคนมอง อนาคตข้างหน้าเกี่ยวกับการศึกษาหรือ การประกอบอาชีพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนตรชนก พุ่มพวง (2546 : 82) ศึกษาพบว่า เจตคติที่ดีต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน

ผลการวิจัยแสดงว่าเจตคติต่อการเรียนมีอิทธิพล ทางอ้อมผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคต โดยส่งผลในทิศทางบวก แสดงว่า เจตคติต่อการเรียนเป็น สาเหตุของลักษณะมุ่งอนาคต กล่าวคือ นักเรียนที่แสดงออก ในลักษณะพึงพอใจ สนใจมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับใน ความสามารถและการสอนของครู ทำให้นักเรียนเป็นคนมอง อนาคตเกี่ยวกับการศึกษาหรือการประกอบอาชีพ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรภัทร วรเชษฐ์ (2548 : 124- 126) ศึกษาพบว่า เจตคติต่อการเรียน มีอิทธิพลต่อลักษณะ มุ่งอนาคตของนักเรียน และทั้งนี้เนื่องจากการที่บุคคลมี ทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้นั้น จะเป็นบุคคลที่มีความสนใจที่ จะเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จในอนาคต จึงมี อิทธิพลต่อลักษณะมุ่งอนาคตและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

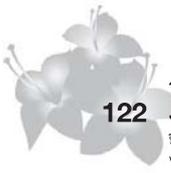
ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

เนื่องจากตัวแปรอัตมโนทัศน์ สามารถพยากรณ์ ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนได้ดีที่สุด ดังนั้น ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรสร้างอัต มโนทัศน์ทางบวกให้เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เช่น มอบหมายงานให้นักเรียนทำจากงานที่ง่ายไปหางานที่ยาก การให้งานในลักษณะนี้จะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสประสบ ความสำเร็จ และเกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของ ตนเอง และพัฒนานักเรียนในด้านการรับรู้เกี่ยวกับตนเองให้ เขาได้รับรู้ตนเองและรู้ถึงระดับความสามารถของตนเอง ได้ อย่างถูกต้องแม่นยำ เช่น ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือก ทำกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนตามระดับ ความสามารถและความสนใจของแต่ละคน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ จึงควรศึกษาความรับผิดชอบในการเรียนด้วยการวิจัยเชิง คุณภาพ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม เป็นต้น เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และสามารถนำไปพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนต่อไป
2. ควรศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนในระดับการศึกษาอื่น ๆ เช่น ประถมศึกษา อุดมศึกษา อาชีวศึกษา เป็นต้น



ผลการวิจัยแสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรงต่อความรับผิดชอบในการเรียน โดยส่งผลในทิศทางลบ แสดงว่านักเรียนที่มีความพยายามปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในด้านการเรียน มีความอดทน ทะเยอทะยาน เพื่อให้ได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ไม่ได้ส่งผลให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบหรือ ส่งผลต่อความรับผิดชอบน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ ดาริณี วงษ์อยู่น้อย (2535 : 73-74) ได้ศึกษาพบว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จะมีพฤติกรรมลักษณะมุ่งอนาคตเกี่ยวกับการศึกษา และการประกอบอาชีพ ได้แก่ การผัดวันประกันพรุ่ง ขาดระบบในการทำงาน ชอบทำงานตามคำสั่งของผู้อื่น ทำงานไม่ค่อยเสร็จตามกำหนด ขาดความตั้งใจจริงในการทำงาน มักไม่ตั้งความคาดหวังในผลสำเร็จจากการทำงาน ทำงานเพียงเพื่อพอเสร็จ ไม่สนใจคุณภาพของงาน ชอบคอยรับความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือบุคคลอื่น ขณะทำงานถ้าถูกรบกวน จะไม่สามารถทำงานต่อไปได้ เชื่อว่าบุญวาสนาจะทำให้งานที่ทำจะประสบความสำเร็จ มุ่งหวังรางวัลหรือชื่อเสียงมากกว่าความสำเร็จของงาน เมื่อประสบอุปสรรคมักหลีกเลี่ยง ไม่กล้าเผชิญกับอุปสรรคนั้น ๆ

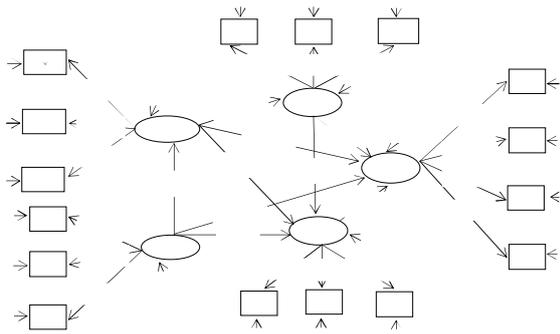
ผลการวิจัยแสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านอัตมโนทัศน์ โดยส่งผลในทิศทางบวก แสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นพลังความต้องการของนักเรียนในสิ่งที่ดีเยี่ยม มีความมานะบากบั่น พินฝ่าอุปสรรคในการทำงาน ต้องการความสำเร็จในการทำงานที่ยากและทำให้ดีกว่าคนอื่น ๆ รู้วิธีแก้ปัญหาจนประสบความสำเร็จอย่างถาวร และรู้ถึงความสามารถที่แท้จริงของตนเอง นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงเป็นผู้ที่ตั้งใจทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพสูงเห็นความสำคัญของงานและคุณภาพของงานมากกว่าคำชมเชยหรือรางวัล (มะลิ อุดมภาพ. 2538 : 30) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาริณี วงษ์อยู่น้อย (2535 : 73-74) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสร้างพฤติกรรมนักเรียนให้มีลักษณะมุ่งอนาคตและอัตมโนทัศน์ที่แตกต่างกัน เช่น นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีพฤติกรรมกล้าเสี่ยงพอสมควร มีทักษะในการจัดระบบงาน มีระดับความทะเยอทะยานสูง ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง อดทนทำงานที่ยากได้เวลานาน เล็งการณ์ไกลและมีแผนระยะยาว เลือกร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก ต้องการทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนมีผลอย่างไร ขยันทำงานที่ต้องใช้สมองขบคิดและงานที่ไม่ซ้ำแบบใคร ชอบทำงานให้เสร็จตามความพอใจของตนเองไม่ให้ใครบงการ มักเลือกทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ และเหมาะสมกับความสามารถของตนเอง

ผลการวิจัยแสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านลักษณะมุ่งอนาคต โดยส่งผลในทิศทางบวก แสดงว่านักเรียนที่มีความตั้งใจเรียน ทะเยอทะยาน กระตือรือร้น รู้วิธีการวางแผนทางการเรียนที่ดี จะเป็นผู้ที่มีการวางแผนในอนาคต และดำเนินการตามแผนอย่างมีขั้นตอน รู้จักคิดและแก้ปัญหาเพื่อให้ตนเองประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ ดาริณี วงษ์อยู่น้อย (2535 : 73-74) ได้ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยสร้างพฤติกรรมนักเรียนให้มีลักษณะมุ่งอนาคตที่แตกต่างกัน เช่น นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีพฤติกรรมกล้าเสี่ยงพอสมควร มีทักษะในการจัดระบบงาน มีระดับความทะเยอทะยานสูง ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง อดทนทำงานที่ยากได้เวลานาน เล็งการณ์ไกลและมีแผนระยะยาว

ผลการวิจัยแสดงว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางอ้อมผ่านอัตมโนทัศน์ และลักษณะมุ่งอนาคต โดยส่งผลในทิศทางลบ อาจเนื่องมาจากลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถทางสติปัญญาของแต่ละบุคคล โดยการคาดการณ์อนาคตข้างหน้า เล็งเห็นผลดีผลเสียในอนาคตที่เกิดจากการกระทำในปัจจุบันของตนเอง มีการวางแผนและการควบคุมตนเองให้อดได้รอได้เพื่อผลที่ดีและยิ่งใหญ่กว่า ตลอดจนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแลมม ชมิคท์และทรมอสโตรฟ (Lamm, Schmidt & Trommsdorff. 1976 : 317) ได้กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถทางปัญญาของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับความพอใจสิ่งทีตนมีอยู่ การคาดคะเนได้เหมาะสม และความสามารถในการคลี่คลายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ตรงปัญหาทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต และการมุ่งอนาคตยังเป็นสาเหตุหรือมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอดได้รอได้ต่อรางวัลที่ล่อใจและเกี่ยวข้องกับความตั้งใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีจุดมุ่งหมายในชีวิต เป็นผู้ที่มีความหวังต้องการความสำเร็จในชีวิต ต้องการรางวัลยิ่งใหญ่ในอนาคตมากกว่ารางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ได้รับในปัจจุบัน

สมมติฐานข้อ 4 กำหนดว่า “เจตคติต่อการเรียนมีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อความรับผิดชอบในการเรียน โดยมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านลักษณะมุ่งอนาคต และอิทธิพลทางอ้อมผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และอัตมโนทัศน์” ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐาน

ผลการวิจัยแสดงว่าเจตคติต่อการเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อความรับผิดชอบในการเรียน โดยส่งผลในทิศทางบวก แสดงว่านักเรียนจะมีความรับผิดชอบในการเรียน



$\chi^2 = 80.612$, $df = 66$, $\chi^2/df = 1.22$, P -
Value = 0.1065, CFI = 0.996
TLI = 0.993, RMSEA = 0.022, SRMR = 0.046

ภาพ 1 โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อความ
รับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 ที่
เป็นโมเดลปรับแก้

อภิปรายผล

1. สมมติฐานข้อ 1 กำหนดว่า “อึดมโนทัศน์มี
อิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อความรับผิดชอบในการ
เรียน โดยมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านลักษณะมุ่งอนาคต”
ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐาน

ผลการวิจัยแสดงว่าอึดมโนทัศน์มีอิทธิพลทางตรง
ต่อความรับผิดชอบในการเรียน โดยส่งผลในทิศทางบวก
แสดงว่า อึดมโนทัศน์ส่งผลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้าน
ความรับผิดชอบ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า อึดมโนทัศน์ของ
บุคคลจะรับรู้ตนเองอย่างตรงตามสภาพที่เป็นจริง มีความ
เข้าใจตนเอง มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อตนเอง
สามารถประเมินความคิดเห็นของคนอื่นและประเมินความ
คิดเห็นของตนเอง และมีความรู้สึกรักอยากปรับปรุงงานให้ดี
ขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ พรรณี ช. เจนจิต (2538 : 15)
ที่ว่าอึดมโนทัศน์ต่อความสำเร็จในการเรียน คือ เด็กที่มี
อึดมโนทัศน์ในทางบวก รู้ว่าตนเองเป็นผู้มีความสามารถ
มักจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้นจึงควร
จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีอึดมโนทัศน์ต่อตนเอง
ในทางที่ดีหรือทางบวก รู้จักตัวตนของตนเอง กล้าแสดงออก
และกล้าแสดงความคิดเห็น รู้ว่าสิ่งใดควรทำและสิ่งใดไม่ควร
ทำ กล้ายอมรับในสิ่งที่ได้กระทำลงไปและพร้อมที่จะแก้ไข
ให้ดีขึ้น มีระเบียบวินัย และมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับ
มอบหมายทั้งต่อตนเองและต่อส่วนรวม

ผลการวิจัยแสดงว่า อึดมโนทัศน์มีอิทธิพลทางอ้อม
ผ่านลักษณะมุ่งอนาคต โดยส่งผลในทิศทางลบ แสดงว่า
อึดมโนทัศน์หรือการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็น
สาเหตุของลักษณะมุ่งอนาคต เนื่องจากการที่นักเรียนรับรู้
ความสามารถของตนจึงส่งผลให้เกิดการตัดสินใจที่จะ
ดำเนินการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้
ซึ่งนักเรียนอาจจะไม่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดจึงทำให้
เกิดความย่อท้อ และเกิดความท้อแท้หากไม่บรรลุตาม
เป้าหมายที่ตั้งไว้บ่อย ๆ ครั้ง สอดคล้องกับแบนดูรา กล่าวว่า
ความสำเร็จในการทำงานเป็นประสบการณ์ตรง การไม่
ประสบความสำเร็จทำให้เกิดความคาดหวังเกี่ยวกับ
ความสามารถของบุคคลเพิ่มขึ้น การไม่สำเร็จซ้ำ ๆ เป็นตัว
ลดความคาดหวังในอนาคตเกี่ยวกับความสามารถของตน
การสำเร็จหลาย ๆ ครั้งทำให้บุคคลไม่ย่อท้อในการทำงาน
เมื่อทำสิ่งนั้นไม่สำเร็จ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2541 : 57 ;
อ้างอิง Bandura. 1977 : 81-82)

สมมติฐานข้อ 2 กำหนดว่า “ลักษณะมุ่งอนาคตมี
อิทธิพลทางตรงต่อความรับผิดชอบในการเรียน”
ผลการวิจัยประเด็นนี้เป็นไปตามสมมติฐาน พบว่า ลักษณะ
มุ่งอนาคตส่งผลในทิศทางบวกต่อความรับผิดชอบในการ
เรียน แสดงว่า นักเรียนที่มีการวางแผนในอนาคตเกี่ยวกับการ
ศึกษา รู้จักแก้ปัญหาและเลือกกระทำเพื่อให้เกิดการศึกษาที่
วางไว้ในอนาคตประสบความสำเร็จ โดยมีแรงจูงใจให้เกิด
ความเพียรพยายามเอาใจใส่ในการเรียน มีความตื่นตัวสนใจ
ทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียน มาโรงเรียนสม่ำเสมอ
ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความรวดเร็ว มีความมุ่งมั่น ส่งงาน
ตามที่ครูกำหนด มีการปรับปรุงข้อผิดพลาดในการเรียน
และแสดงหาความรู้เพิ่มเติม สอดคล้องกับงานวิจัยของ
สิริภัทร ขจรสมบัติ (2553 : 66) ที่กล่าวว่า นักเรียนที่มี
ลักษณะมุ่งอนาคตสูง มีความรับผิดชอบต่อการเรียนสูงกว่า
นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางและมีลักษณะมุ่ง
อนาคตต่ำ และนักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง มี
ความรับผิดชอบต่อการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่ง
อนาคตต่ำ และจรรยา สุวรรณทัต (2531 : 50-52) ได้
สรุปว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์กับลักษณะอื่น ๆ
เช่น ความรับผิดชอบ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สติปัญญา และ
ครอบครัว

3. สมมติฐานข้อ 3 กำหนดว่า “แรงจูงใจใฝ่
สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อความรับผิดชอบ
ในการเรียน โดยมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านอึดมโนทัศน์ และ
ลักษณะมุ่งอนาคต” ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน